

Arrest

nr. 78 701 van 2 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 7 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 5 juli 2011 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.12.2009 werd ingediend door:

S., D. (...) (R.R.: (...))

Nationaliteit: India

Geboren te Jalandhar op (...)

Adres: (...)

Bij Dienst Vreemdelingen zaken ook gekend als:

D.S.S. (...), geboren op (...)

S.A. (...), geboren op (...)

S., D. (...), geboren op (...)

D., S.S. (...), geboren op (...) of (...) te Dadowal/Daduwal

S.M. (...), geboren op (...)

S., D. (...), geboren op (...) te Daduwal (bij Jalandhar)

S., D. (...), geboren op (...) met nationaliteit India

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de Vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

De instructie vermeldt echter dat: "... deze instructie niet van toepassing is op personen die een actueel gevaar vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid...".

Betrokkene werd op datum van 28.02.2005 door de Correctionele Rechtbank te Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel drie jaren en een geldboete van 50 euro wegens:

- Valsheid in geschriften, cheque zonder dekking

Betrokkene werd op datum van 15.02.2006 door de Correctionele Rechtbank te Mechelen op verzet d.d. 20.06.2005 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 100 euro met uitstel 3 jaren voor ½ wegens:

- Valsheid in geschriften
- Diefstal
- Bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp
- Aanmatiging van naam
- Onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk

Betrokkene werd op datum van 30.04.2007 door de Politie rechtbank te Mechelen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden, een geldboete van 150 euro en het verlies van recht tot sturen 1 jaar wegens:

- Geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, de schuldige zijnde de eigenaar •
- Geen technische controle
- Geen inschrijving van het voertuig

Betrokkene werd op datum van 23.06.2009 door de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld op verzet d.d. 25.10.2004 tot een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel 2 jaren en een bijzondere verbeurdverklaring wegens:

- Valsheid in geschriften: gebruikmaking

Betrokkene werd op datum van 22.06.2010 door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld op beroep C. Leuven d.d. 24.06.2009, op verzet d.d. 25.05.2005 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een bijzondere verbeurdverklaring wegens:

- Valsheid in geschriften
- Onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk

Niet alleen meent de Procureur des Konings van het Parket te Leuven in zijn brief d.d. 26.12.2005 dat:

"Aangezien betrokkene werd veroordeeld voor illegaal verblijf en het vervalsen van identiteitsdocumenten en gebruik van het aldus vervalste document, om zijn illegaal verblijf in het land te verbergen, lijkt zijn uitwijzing uit het Rijk evident." Ook in de brief van de advocaat-generaal van het parket van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 29.09.2010 wordt het volgende gesteld: "Een maatregel uit het Rijk lijkt mij geboden. Betrokkene heeft een maatschappelijk moeilijk te aanvaarden ingesteldheid die wijst op tekortkoming aan het geloof dat moet worden gehecht aan geschriften."

Gelet op de ernstige feiten die betrokkene gepleegd heeft, kan hem onmogelijk een gunstige regeling worden toegestaan. Het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is immers een gunstmaatregel. Deze gunstmaatregel kan niet aan betrokkene

toegekend worden aangezien hij verschillende malen strafrechtelijk veroordeeld werd in België. Er is overigens sprake van een ernstige recidive.

Er is geen enkele sprake van gedragsverbetering. De laatste veroordeling dateert van 22.06.2010.

Dientengevolge zijn de omstandigheden die maken dat hij een actuele bedreiging van de openbare orde vormt, nog steeds aanwezig.

Het gegeven ouder te zijn van legaal in België verblijvende kinderen heeft aldus evenmin automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgische grondgebied tot gevolg.

Het feit dat betrokkene sinds enkele jaren in België verblijft, een appartement huurt, werkbereid is en reeds tewerkgesteld was, een vrienden-en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt alsook dat zijn kinderen hier naar school gaan, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

(...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van "artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de formele motivering van Administratieve akten, artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en het verwijderen van vreemdelingen."

Het middel luidt:

"Aangezien de verantwoordelijke van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf zijn beslissing genomen heeft op basis van een aantal vonnissen dewelke indertijd in de jaren 2005-2006 uitgesproken werden lastens verzoeker; dat nergens echter met geen woord gesproken wordt over de actuele toestand van verzoeker gezien hij sinds 2006 geen enkel strafbaar feit meer gepleegd heeft en hij hier samenwoont met zijn echtgenote en zijn twee kinderen dewelke wel geregulariseerd werden en dewelke wel in België mogen verblijven;

dat het toch moeilijk aanvaard kan worden dat de vader van zijn twee kinderen zou worden gescheiden en dit enkel en alleen op basis van veroordelingen dewelke uitgesproken werden in de jaren 2005-2006 daar waar na deze datum geen strafbare feiten meer konden worden vastgesteld lastens verzoeker; aangezien dat wanneer men de actuele toestand van verzoeker had nagegaan men zeker tot een andere beslissing zou zijn gekomen en verzoeker dan ook niet begrijpt hoe de verantwoordelijke van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf tot zulke beslissing gekomen is.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook niet zal aarzelen om de materiële juistheid van de ingeroepen elementen te verifiëren en daarvoor haar toevlucht zal nemen tot alle middelen die zij nodig acht;

dat de bestreden beslissing dan ook werd getroffen op basis van een bijzonder mank samengesteld en onvolkomen dossier manifest in strijd met de norm van de draagkrachtige motivering en zorgvuldigheidsplicht zodat de beslissing ten gronde moet worden vernietigd;

dat dit middel gegrond is."

2.1.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"De in art. 62 van de wet van 15 december 1980 en in de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De art. 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (zie ook RVV nr. 66.801 d.d. 19 september 2011).

Met betrekking tot het actuele gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving kan bovendien verwezen worden naar volgende paragraaf in de bestreden beslissing:

"Gelet op de ernstige feiten die betrokkene gepleegd heeft, kan hem onmogelijk een gunstige regeling worden toegestaan. Het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is immers een gunstmaatregel. Deze gunstmaatregel kan niet aan betrokkene toegekend worden aangezien hij verschillende malen strafrechtelijk veroordeeld werd in België. Er is overigens sprake van een ernstige recidive. Er is geen enkele sprake van gedragsverbetering. De laatste veroordeling dateert van 22.06.2010. Dientengevolge zijn de omstandigheden die maken dat hij een actuele bedreiging van de openbare orde vormt, nog steeds aanwezig."

Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat deze motivering hem niet in staat zou stellen kennis te nemen van zijn actuele dreiging voor de samenleving, zoals beoordeeld door verwerende partij.

Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Verzoeker betwist geenszins de veelvuldige veroordelingen, doch beperkt zich tot de vaststelling dat de feiten dateren van 2005-2006 en dat hij vaak bij verstek werd veroordeeld.

Verwerende partij heeft vooreerst de eer op te merken dat het niet duidelijk is in welke mate de veroordelingen bij verstek een ander licht op de zaak zouden kunnen werpen in vergelijking met een veroordeling bij aanwezigheid of vertegenwoordiging. Verzoekers argumentatie mist hier elke grondslag. Bovendien lijkt verzoeker volledig voorbij te gaan aan het feit dat hij een ernstig recidivist is, zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt.

Het kan bezwaarlijk kennelijk onredelijk worden genoemd dat verwerende partij, op basis van de vaststelling dat verzoeker de laatste 6 jaar tot minstens vijfmaal toe veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, oordeelt dat hij een actueel gevaar voor de openbare orde vormt en dat hem bijgevolg geen verblijfsmachtiging kan worden toegestaan.

De bestreden beslissing heeft tevens rekening gehouden met de aanwezigheid van verzoekers echtgenote en kinderen in België:

"Het gegeven ouder te zijn van legaal in België verblijvende kinderen heeft aldus evenmin automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgische grondgebied tot gevolg. "

Gelet op zijn actuele gevaar voor de openbare orde van de samenleving, is het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat, ondanks het gegeven dat hij een echtgenoot en kinderen heeft in België, verzoeker geen aanspraak maakt op een verblijfsmachtiging.

Verzoeker toont overigens niet aan dat hij elders geen gezinsleven met deze mensen kan beleven, die net zoals hij, de Indische nationaliteit hebben.

De verzoekende partij maakt derhalve niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt in het kader van de beoordeling van een aanvraag 9bis. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het eerste middel is ongegrond."

2.1.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de ongegrondheid van de aanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet en naar de redenen waarom de door de verzoekende partij ingeroepen elementen geen buitengewone omstandigheden zijn. Zoals uit de bespreking van het middel zal blijken is de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris op alle aangevoerde elementen uitdrukkelijk ingegaan. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Onderzoek van de motiveringsplicht vergt in casu een onderzoek van de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat de verzoekende partij geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Luidens artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem worden toegestaan de aanvraag om verblijfsmachtiging te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partij een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, en onder meer te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

In casu werd de aanvraag ontvankelijk bevonden.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij enkel het motief betwist dat de aanvraag afwijst omdat de verzoekende partij strafbare feiten heeft gepleegd die maken dat zij een gevaar voor de openbare orde vormt zodat zij niet gerechtigd is op het voordeel dat voortvloeit uit de gunstmaatregel die de toepassing van artikel 9bis is. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing geen rekening hield met haar actuele situatie omdat zij sedert 2006 geen strafbare feiten pleegde en samenwoont met de echtgenote en twee kinderen die wel geregulariseerd zijn en in België legaal mogen verblijven. De verzoekende partij meent dat het onaanvaardbaar is dat enkel en alleen op basis van de veroordelingen tot de beslissing is gekomen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het determinerend motief luidt:

“Betrokkene werd op datum van 28.02.2005 door de Correctionele Rechtbank te Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel drie jaren en een geldboete van 50 euro wegens:

- *Valsheid in geschriften, cheque zonder dekking*

Betrokkene werd op datum van 15.02.2006 door de Correctionele Rechtbank te Mechelen op verzet d.d. 20.06.2005 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 100 euro met uitstel 3 jaren voor ½ wegens:

- *Valsheid in geschriften*
- *Diefstal*
- *Bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp*
- *Aanmatiging van naam*
- *Onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk*

Betrokkene werd op datum van 30.04.2007 door de Politie rechtbank te Mechelen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden, een geldboete van 150 euro en het verlies van recht tot sturen 1 jaar wegens:

- Geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, de schuldige zijnde de eigenaar •
- Geen technische controle
- Geen inschrijving van het voertuig

Betrokkene werd op datum van 23.06.2009 door de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld op verzet d.d. 25.10.2004 tot een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel 2 jaren en een bijzondere verbeurdverklaring wegens:

- Valsheid in geschriften: gebruikmaking

Betrokkene werd op datum van 22.06.2010 door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld op beroep C. Leuven d.d. 24.06.2009, op verzet d.d. 25.05.2005 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een bijzondere verbeurdverklaring wegens:

- Valsheid in geschriften
- Onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk

Niet alleen meent de Procureur des Konings van het Parket te Leuven in zijn brief d.d. 26.12.2005 dat: *“Aangezien betrokkene werd veroordeeld voor illegaal verblijf en het vervalsen van identiteitsdocumenten en gebruik van het aldus vervalste document, om zijn illegaal verblijf in het land te verbergen, lijkt zijn uitwijzing uit het Rijk evident.”* Ook in de brief van de advocaat-generaal van het parket van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 29.09.2010 wordt het volgende gesteld: *“Een maatregel uit het Rijk lijkt mij geboden. Betrokkene heeft een maatschappelijk moeilijk te aanvaarden ingesteldheid die wijst op tekortkoming aan het geloof dat moet worden gehecht aan geschriften.”*

Gelet op de ernstige feiten die betrokkene gepleegd heeft, kan hem onmogelijk een gunstige regeling worden toegestaan. Het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is immers een gunstmaatregel. Deze gunstmaatregel kan niet aan betrokkene toegekend worden aangezien hij verschillende malen strafrechtelijk veroordeeld werd in België. Er is overigens sprake van een ernstige recidive.

Er is geen enkele sprake van gedragsverbetering. De laatste veroordeling dateert van 22.06.2010.

Dientengevolge zijn de omstandigheden die maken dat hij een actuele bedreiging van de openbare orde vormt, nog steeds aanwezig.”

Uit dit motief blijkt overduidelijk dat rekening werd gehouden met de actuele situatie van de verzoekende partij nu de bestreden beslissing verwijst naar de brief van 29 september 2010 van de advocaat-generaal. Ter zake heeft de bestreden beslissing ook rekening gehouden met het nog steeds actuele strafbare feit van het illegaal verblijf van de verzoekende partij.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92.888). Het komt aan hem toe te oordelen op welke wijze hij deze bevoegdheid zal aanwenden. Aldus is het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat aan de verzoekende partij de gunstmaatregel die artikel 9bis van de vreemdelingenwet vormt niet wordt toegekend omdat zij een gevaar vormt voor de openbare orde.

Voorts stelt de verzoekende partij tevergeefs dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zij samenwoont met haar echtgenote en kinderen die een legaal verblijf kennen. De bestreden beslissing stelt immers: *“Het gegeven ouder te zijn van legaal in België verblijvende kinderen heeft aldus evenmin automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgische grondgebied tot gevolg.”* Ook dit motief is niet kennelijk onredelijk nu het de verzoekende partij toekomt de daartoe bestaande procedures te volgen om in functie van deze familieleden desgevallend een legaal verblijf te verkrijgen en de verzoekende partij evenmin aantoonde of haar gezinsleven niet kan plaatsgrijpen in het land van herkomst. Zoals de bestreden beslissing stelt, heeft het gegeven ouder te zijn van legaal in België verblijvende kinderen evenmin automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgisch grondgebied tot gevolg. Overigens gaat de bestreden beslissing niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten zodat de verzoekende partij niet noodzakelijkerwijs zal gescheiden zijn van haar familie.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Evenmin toont de verzoekende partij aan op welke elementen aangehaald in haar aanvraag niet werd geantwoord. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Het middel luidt:

“Aangezien uit het hogervermelde duidelijk gebleken is dat de verantwoordelijke van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf geen rekening gehouden heeft met de actuele toestand van verzoeker meer bepaald het feit dat hij geen enkele strafbare daad meer gesteld heeft na deze indertijd opgelopen veroordelingen in de jaren 2005-2006 en dat men evenmin rekening houdt met het feit dat hij de vader is van twee kinderen dewelke in België school lopen en hier tesamen met de echtgenote van verzoeker geregulariseerd werden en wel toegelaten werden om in België te verblijven; dat zulks dan ook duidelijk een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel waardoor het middel gegrond is; dat men toch mocht verwachten dat de vader niet zou gescheiden worden van zijn kinderen en hem de kans zou geboden worden overeenkomstig de door hem aangevraagde regularisatie op 07/12/2009 verzoeker eveneens te machtigen om in België te verblijven; dat dan ook dit middel gegrond is.”

2.2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

Verzoeker herhaalt in wezen zijn kritiek van het vorige middel, zodat verwerende partij kan volstaan met de vaststelling dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze werd voorbereid of zou steunen op een foutieve feitenvinding. Tevens werd rekening gehouden met alle relevante elementen van het administratieve dossier. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt derhalve niet aangetoond.”

2.2.3. Uit het betoog blijkt dat de verzoekende partij herhaalt dat geen rekening werd gehouden met haar actuele toestand, met name dat zij geen recent strafbaar feit pleegde en de veroordelingen gesteund zijn op feiten van de periode 2005-2006 en dat geen rekening is gehouden met het legaal verblijf in België van haar twee schoollopende kinderen en haar echtgenote.

Gelet op het feit dat dit betoog een herhaling is van het gezegde in het eerste middel volstaat het te verwijzen naar de bespreking onder punt 2.1.3.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN